PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXIV – Nr. 8820 | 4 PAGINI – 30 BANI | Marți 28 martie 1978

Campioanele mondiale la cros au revenit acasă

„AVEM MAREA BUCURIE DE A FI REALIZAT LA GLASGOW UN IMPORTANT SUCCES PENTRU SPORTUL ROMÂNESC"

● Pe aeroportul Otopeni, buchete de flori, admirație și aplauze

Ieri, pe Otopeni, buchete de flori și îmbrățișări calde au răsplătit, într-un fel, pe cele cinci atlete (Natalia Mărășescu, Maricica Puică, Georgeta Gazibara, Antoaneta Iacob și Fița Lovin) *autoare ale splendidului succes de la Glasgow. După cum se știe,* simbătă, *în Scoția,* la prima lor participare la „mondialele" de cros, alergătoarele din echipa României au obținut o aplaudată victorie, cîștigînd titlul de campioane ale lumii.

„A fost foarte greu — ne spune Natalia Mărășescu, clasată a doua în ierarhia individuală. **Timpul foarte rece, vîntul extraordinar de puternic și ploaia în averse au fost adversari foarte dificili pentru fiecare concurent, iar traseul, un adevărat infern". „Au fost porțiuni** — intervine Maricica Puică, sosită a treia la Bellahouston Park — **în care ne înfundam în noroi pînă dincolo de glezne. În viața mea n-am alergat pe un asemenea traseu, atît de greu și de pretențios, dar avem bucuria de a fi realizat o victorie mare pentru sportul românesc".**

Conducătorul lotului, prof. Victor Firea, ne spune: **„Fetele noastre merită toată admirația și prețuirea pentru titlul cucerit la Glasgow, în condiții extrem de grele și într-o companie foarte puternică. Au luat startul 112 concurente dintre care au terminat cursa 97. Succesul fetelor noastre se datorește excelentei lor pregătiri fizice, bunei orientări tactice și, în sfîrșit, coeziunii morale care a existat în cadrul echipei. Natalia și Maricica, de pildă, s-au ajutat tot timpul cursei, ca și celelalte trei, Geta Gazibara, Antoaneta Iacob și Fița Lovin. Ultima a acuzat o criză de ficat la jumătatea cursei, dar spre lauda ei a luptat din răsputeri pentru a termina întrecerea (locul 20). Cursa a fost cîștigată de norvegianca Grete Waitz, fostă recordmană a lumii la 3000 m, care a dominat întrecerea de la start la sosire".**

Tînăra Antoaneta Iacob abia de-și poate reține bucuria: **„Am satisfacția de a fi contribuit și eu cu ceva la succesul echipei țării noastre. Am încheiat cursa pe locul 17, fiind a patra alergătoare din formație care a punctat. Am reușit să întrec cîteva concurente reputate între care și campioana olimpică Tatiana Kazankina".**

Autoarele victoriei românești la C.M. de cros: Georgeta Gazibara, Antoaneta Iacob, Natalia Mărășescu, Fița Lovin și Maricica Puică, *la sosirea în Capitală.*

Foto: Vasile BAGEAC

Turismul, exercițiul fizic – în folosul sănătății

„DUPĂ CE FACI SPORT, TE ÎNTORCI LA LUCRU PARCĂ ALT OM"

În vreme ce ne vorbește, omul în salopetă albastră își vede de lucru. Blocul din lemn de tei, ușor gălbui, răspîndind un miros plăcut, ia, încet-încet, forma de pe schiță. Aici, în atelierul „modelărie" al întreprinderii „Vulcan", a munci înseamnă a crea, a modela șabloane pentru viitoarele piese turnate. Sîntem de peste o oră în secția modelierilor. Interlocutorul nostru, **Mișu Tudor,** este mereu întrerupt. „Ce părere ai de înclinarea asta, nea Mișule?", sau „Nea Mișule, ce se aude cu acțiunea de duminică?", ori „Ai făcut exercițiile la matematică pentru diseară, Nea Mișule?". Toți îi spun „Nea Mișu", cu toate că nu are decît 23 de ani. Am înțeles că este o formă de prețuire, de stimă. Cum și-a cîștigat Mișu Tudor aceste aprecieri?

„Cînd am venit aici, în 1972, n-aveam nimic comun cu sportul. Am crescut la țară, la Alunișu de Olt și... n-am făcut sport. Într-o duminică însă m-a luat Costică Abăluță — lucrează și dînsul aici — la un concurs de orientare sportivă, la Brănești. Mi-a plăcut foarte mult: pădure, aer curat, mișcare... Ce mai?! Am venit de-acolo parcă alt om. Așa am început...".

Imagine de album: un grup de „vulcaniști" în excursie la Izvorul Mureșului

În duminica următoare au mers din nou la Brănești și au luat și alți tineri cu ei. A urmat o excursie, în grup, la Cheia, apoi un circuit prin țară, cu autocarul. Turismul a intrat în viața secției Modelărie și a altor secții și ateliere ale întreprinderii, iar astăzi nu trece o duminică fără vreo acțiune sportiv-turistică.

„Eu spun că turismul este

Viorel TONCEANU

(Continuare în pag. 2-3)

O frumoasă victorie a rugbyștilor noștri în Franța

STEAUA – SELECȚIONATA ARMATEI FRANCEZE 13-3

PARIS, 27 (prin telefon). Luni, la Lons le Saunier, s-a desfășurat anuala întîlnire de rugby dintre selecționata armatei franceze și echipa clubului militar Steaua, campioana României. Rugbyștii români au obținut un frumos succes dispunînd de puternicii lor adversari cu scorul de 13—3 (4—3). Ei au realizat astfel **prima victorie în Franța din cadrul acestor tradiționale partide aflate la a 13-a ediție.**

Desfășurînd un joc rapid și modern, echipa Steaua a demonstrat virtuțile cunoscute ale rugbyului românesc, înscriind două încercări prin **Teleașă** (min. 5) și **Ionescu** (min. 54), întregite de **Alexandru** care a transformat a doua încercare, acesta reușind, în plus, și o lovitură de pedeapsă (min. 68). Pentru francezi a înscris **Dennes** (min. 36) din 1. p.

Federico Denerlein: „AȘA ÎNOATĂ DOAR MARII CAMPIONI!"

Care va fi următorul record, Irinel?

Anticipăm, într-un număr anterior al ziarului nostru, o primăvară a înotătoarelor puse parcă pe fapte mari în acest sezon. Cu o săptămînă în urmă, la Bremen, într-un concurs al elitei mondiale, **Carmen Bunaciu** a mai făcut un pas (64,81) spre recordul lumii în proba de 100 m spate, iar coechipierele sale **Mihaela Costea, Anca Miclăuș și Camelia Hoțescu** au cochetat permanent cu liderele probelor în care au concurat.

Ghiocei, cel puțin la fel de frumoși, a primit și mai tînăra noastră campioană, **Irinel Pănulescu,** marea vedetă a concursului internațional de la Trento, o avanpremieră a campionatelor europene de juniori (sportivi născuți în 1963 și mai tineri) din acest an. Patru starturi — patru victorii!

Așadar, talentata noastră recordmană (va împlini 14 ani la 17 iunie), elevă în clasa a VIII-a a liceului „I.L. Caragiale" din Ploiești, al cărei nume nu mai poate fi despărțit de cel al antrenorului Mihai Mitrofan, continuă să spulbere recorduri cu o remarcabilă ușurință. Cu două săptămîni în urmă, Irinel ne oferea o mostră a multiplelor posibilități cu acel 5:04,7 la 400 m mixt, veritabilă „probă a adevărului" în materie de înot. Nici nu s-au stins prea bine ecourile acestei performanțe, unice pentru categoria sa de vîrstă, și iat-o pe tînăra ploieșteancă, mai ambițioasă, mai curajoasă, atingînd noi limite, făcîndu-i pe specialiștii din piscina italiană (și n-au fost puțini aceștia) s-o încadreze urgent în rîndurile „stelelor noului val". **2:13,0 pe primii 200 de metri, 2:11,2 pe următorii într-o cursă care a măsurat 400 m; „așa înoată doar marii campioni!"** — îi spunea **Federico Denerlein,** antrenorul fostei recordmane a lumii Novella Calligaris, lui Mihai Mitrofan după cursa lui Irinel.

Și pentru a-l convinge pe antrenorul federal italian că nu s-a hazardat în aprecierile sale, Irinel a mai dat un „recital" duminică seară: 59,22 pe distanța de 100 m, după un start ratat! Superb record într-o probă pentru care nu a făcut nici un fel de pregătire specială. Un record generat de talentul deosebit al campioanei, dar în egală măsură și de sutele de ore de înot non-stop în piscina ploieșteană, ore de muncă foarte intensă la care a rezistat datorită perseverenței și ambiției de a face în fiecare zi mai mult decît în cea precedentă.

Irinel Pănulescu *în plin efort*

Ce probe va alege Irinel Pănulescu la campionatele naționale ce vor începe vineri, la Hunedoara, și ce surprize ne mai așteaptă?

Adrian VASILIU

REPORTAJ CU DOI ÎNVINGĂTORI ȘI JUMĂTATE, DIN CARE, DE FAPT, E NUMAI UNUL...

Mai întîi m-am întîlnit cu antrenorul floretiștilor, **Iosif Zilahi,** abia întorși de la Paris, de la **„Cupa Europei"** și **„Trofeul Adrien Rommel".** L-am felicitat pentru locul trei obținut la ambele competiții, prin echipa noastră campioană (care a pierdut la limită, 8—7, partida cu deținătoarea Cupei, **Tauberbischofsheim,** întrecînd, în schimb, pe fosta campioană, **Dinamo Minsk)** și prin **Petru Kuki,** la **„Adrien Rommel".** Sincer să fiu, mă așteptam la o mină mai veselă a interlocutorului meu, ținînd cont de faptul că pînă în acest sezon floretiștii nu prea ne-au răsfățat cu performanțele. **„Kuki a fost, în realitate, învingătorul la „Rommel". A dat în partida decisivă, cu italianul Numa, opt tușe valabile, dar arbitrul i-a recunoscut numai patru. Atît cît trebuia ca să cîștige adversarul... Nu o spun numai eu",** a încheiat Zilahi și a plecat, mai grăbit ca oricînd. Recunosc că, pe moment, l-am suspectat de subiectivism.

Peste două zile, aflîndu-mă la Satu Mare, cu cine îmi încrucișez pașii pe stradă, în fața hotelului „Aurora"? Cu Petru Kuki, însoțit de mama lui. Ce-i cu tine tocmai acum, acasă? Tînărul floretist zîmbește pe sub mustața sa castanie, ochii îi sticlesc șăgalnic spre mine, dar răspunsul îl aflu de la mama lui: **„Peter se logodește mîine și acum mergem să scoatem costumul cel nou de la croitor".** E rîndul meu să zîmbesc pe sub mustață, întrebîndu-l apoi pe Kuki: E vorba de cine știm noi, din... lot? **„Da,** aprobă el repede, fericit că a scăpat de prezentarea cărții de vizită a viitoarei tovarășe Kuki. **Logodnica mea este Marta Griga, pe care o cunoașteți din lotul de tineret".** Vă păstrați, deci, în familie, o floretistă și un floretist.

Paul SLĂVESCU

(Continuare în pag. 2—3)

În turneul poloiștilor fruntași

CALITATE NUMAI ÎN JOCURILE DERBY

Turneul clujean care ar fi putut clarifica situația echipelor în clasamentul Diviziei A (seria I) la polo și-a îndeplinit „programul" doar pe jumătate, mai precis în subgrupa a doua valorică, unde Progresul, obținînd victorii în partidele cu Crișul și cu C.N.U., a totalizat 6 puncte, sporindu-și astfel șansele de evitare a retrogradării în seria secundă. În grupa fruntașelor, în schimb, Rapid, Dinamo și Voința se mențin în aceeași ordine și la aceleași diferențe ca după turul inaugural al campionatului.

Diferențele dintre cele două subgrupe continuă și atunci cînd este vorba de nivelul valoric al jocului practicat, ocupantele locurilor 4—6 au merite pentru ambiția cu care își dispută șansele (mai ales în partidele dintre ele), pentru faptul că promovează cu curaj elementele tinere (mai cu seamă Progresul, antrenor **T. Angelescu),** dar prestațiile în campionatul țării nu depășesc de regulă cotele mediocrității. În contrast, fruntașele au demonstrat în întîlnirile derby frumusețea poloului, ambiția de a învinge fiind însoțită de jocul tehnic, în viteză, practicat de Rapid, Dinamo și Voința în majoritatea timpului, spre satisfacția publicului prezent la Cluj-Napoca, unde condițiile de concurs au contribuit și ele la reușita turneului.

Aplauzele adresate celor care se înfruntau în meciurile derby nu ne pot face însă să omitem că evoluțiile lor, lăudabile în cea mai mare măsură, au avut oscilații surprinzător de mari în cursul aceleiași întîlniri, fapt care devine dacă nu alarmant, măcar îngrijorător, deoarece din cele trei echipe fac parte cei mai mulți membri ai lotului reprezentativ, ce va participa în

Dumitru STĂNCULESCU

(Continuare în pag. 2-3)